

Nr 284.

Godkänd av första kammaren den 11 juni 1917.
Godkänd av andra kammaren den 11 juni 1917.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag med viss föreskrift angående handel med varor, för vilka bestämts högsta pris.

(Lagutskottets utlåtande nr 62.)

Till Konungen.

Genom en den 19 maj 1917 dagtecknad proposition, nr 365, har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagda, i statsrådet och lagrådet förda protokoll, föreslagit riksdagen att antaga vid propositionen fogat förslag till lag med viss föreskrift angående handel med varor, för vilka bestämts högsta pris.

Då i 1 § av berörda lagförslag såsom förutsättning för lagens tillämplighet angives, att den åtgärd, som i lagen avses, skall hava skett till motverkande av syftet med prisets bestämmande, torde, såsom av motiveringen läser framgå, därmed åsyftas icke endast det fall, att säljaren avsett att kringgå bestämmelserna om maximipris genom att förskaffa sig ett oskäligt högt pris för den samtidigt försålda, med maximipris icke belagda varan, utan jämväl det fall, att säljaren med den samtida försäljningen endast avsett att öka sin omsättning. Formuleringen av stadgandet läser emellertid närmast leda tanken endast till det förstnämnda fallet. I ändamål att vinna större säkerhet för att jämväl det andra fallet bliver i tillämpningen fört under lagen och med tagen hänsyn därtill att, såsom i propositionen framhålls, offentlig myndighet kan av särskild anledning hava funnit det önskvärt, att vissa varor säljas tillsammans, vilka fall naturligen böra undan- tagas från lagens tillämpning, har riksdagen vidtagit en jämkning i 1 §.

Mot lagförslaget i övrigt har riksdagen icke haft något att erinra.

Under åberopande av vad sålunda blivit anfört, får riksdagen tillkännagiva, att riksdagen, som icke kunnat godkänna det i propositionen innefattade lagförslaget i oförändrat skick, för sin del antagit följande

Lag

med viss föreskrift angående handel med varor, för vilka bestämts högsta pris.

Härigenom förordnas som följer:

1 §.

Är enligt lagen den 30 maj 1916 maximipris gällande för viss vara eller har någon till offentlig myndighet gjort särskild utfästelse beträffande högsta pris, till vilket vara må av honom försäljas, må ej, *i vidare mån än som överensstämmer med offentlig myndighets anordning*, såsom villkor för varans försäljning fordras, att jämväl annan vara inköpes.

2 §.

Bryter någon mot det i 1 § stadgade förbudet, straffes med böter från och med fem till och med tiotusen kronor.

3 §.

Fortsätter den, som är ställd under tilltal för förseelse mot denna lag, samma förseelse, varde dömd till särskilt ansvar för varje gång stämning delgivits.

4 §.

Böter, som ådömas enligt denna lag, tillfalla kronan. Saknas tillgång till böternas fulla gäldande, skall förvandling ske enligt allmänna strafflagen.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling, och gäller till och med den 30 april 1918. Beträffande sådan, under tiden för lagens giltighet begången förseelse, som i lagen avses, skall vad där är stadgat fortfarande gälla.

Stockholm den 11 juni 1917.

Med undersätlig vördnad.
